

İslam İnkılâbı Rehberi Ayetullah Hamanei'nin Dar'ul Hadis enstitüsü yetkilileri ve çalışanlarına hitaben yapmış oldukları konuşmanın metni - 11 /Jun/ 2014

Beşeriyet âleminin yegâne kurtarıcısı Hz. Mehdi Sahib'uz Zaman (ac)'in mübarek veladet yıl dönümü eşiğinde İslam İnkılâbı Rehberi Ayetullah Seyyid Ali Hamanei Dar'ul Hadis enstitüsü yetkilileri, hocaları, araştırmacıları ve çalışanlarını kabul ederek onlara hitaben bir konuşma yaptı. İslam İnkılâbı Rehberinin bu konuşmasının tam metni şöyledir:

Bismillahirrahmanirrahim

Hz. Bakiyetullah (ervahına Fedah)ın bereket dolu mübarek veladet yıl dönümü ve mübarek Şaban ayının bereketi dolayısıyla tebriklerimi bildiririm. İnşallah Allah c.c sizleri ve bizleri bu yüce insanın mensuplarından karar kılar, onun Şia'larından sayar. Ve Sayın Reyşehri, değerli ve aziz çalışma arkadaşlarından bu bayram dolayısıyla İslam toplumuna ve bilim toplumuna hediye etmiş oldukları bu değerli hediye "Mehdeviyet ansiklopedisi"nden dolayı teşekkür ederim.[1] Bu konuyla ilgili açıklamış oldukları özellikler önemli özelliklerdir. Dün müydü öbürsü gün müydü kitabı bana getirdiler ve ben şöyle kısa bir göz atma fırsatı bulabildim. Kanaatimce ilginç ve güzide bir eserdir. İnşallah fırsatım olur da kitabı baştan sona kadar okurum. Fakat çalışma büyük bir çalışmadır, çok önemli bir çalışmadır. Önemli olan husus zihnin bir boşluk ve gereksinimi hissetmesi ve bu boşluğun doldurulması, ihtiyacın giderilmesi yönünde bir irade ve gayretin oluşmasıdır. Şimdi bunlar olmuş (elbette biz insanların hiçbir çalışmamız noksatsız da değil) ama asıl önemli olan ve eserin genel olması veya kâmil olması değil, noksatsız olup olmaması değil asıl önemli mesele böyle bir esere ihtiyacın olması ve onun hazırlanması yönünde bir gayret ve çabanın oluşması v böyle bir eserin ortaya çıkmasıdır. Ben canı gönülden kendisine ve tüm çalışma arkadaşlarına teşekkür ederim.

Bu mübarek günlerle ilgili ve Hz. Bakiyetullah (ervahına Fedah) ile ilgili bir hatırlatmada bulunmak ve ardından sizin araştırma merkeziniz Darul Hadis ile ilgili bazı hususlara değinmek istiyorum.

İmam Zaman (sa) meselesiyle ilgili olarak sizler çok iyi çalıştınız, çaba gösterdiniz ve meselenin tüm boyutlarıyla farkındasınız. Önemli olan esas konu şudur ki İmam Zaman dinlerin dünya görüşünün bir parçasıdır. Yani ilahi dinler kendi dünya görüşlerinde ideolojilerinde, âlem, insan, yaratılış kaynağı, beşeri hayatın son durağı, mebd ve mead konularında görüş belirttikleri gibi dünya görüşünün önemli bölümlerinden biri de bu dünyada beşeri kervanın son durağının neresi olacağı meselesidir. Öbür dünya meselesi başka bir meseledir. Mesele beşeriyetin nereye gitti meselesidir. Eğer biz beşeri toplumu tarih boyunca belli bir istikameti kat eden bir kervana benzetecek olursak bu kervanın nereye gitti ve son durağının neresi olduğu sorusuyla karşılaşmış oluruz. Kervanın hedefi neresidir? Son durağı neresidir? Aslında bu ciddi bir sorudur. Ve bu soru tüm dünya görüşlerinde cevaplandırılması gerekmektedir. Bunun için de ilahi dinler bunu cevaplandırdılar. Din dışı verilmiş cevaplar bu konuda benzer değil ama dinlerin bu soruya verdikleri cevaplar hemen hemen aynıdır, belli bir cevaptır. İlahi dinler ve ilahi dinlerin bir kopyası olan dinleri tanıdığımız, onları bildiğimiz kadarıyla bu dinlerin tümünün bu kervanın, kafilenin yolun sonunda, ferahlatıcı, aydın ve yüreğe yatan bir hedefe ulaşacaktır. Bu hedefte esas olan da adalettir. Aslında adalet ilk günden bugüne ve yarına kadar beşeriyetin genel talebidir. Temel ilke ve düşüncelerde çeşitlilik, tağyir, değişim ve benzeri şeylere inananlar şunu inkâra kalkışamazlar ki beşeriyet ilk günden bugüne kadar birkaç talebi var ve onlardan biri de adalettir ve asla bu talebinden vazgeçmemiştir ve sonunda bu arzusu tahakkuk bulmuş olacak, kaynaklarımızda deniliyor ki: «ورأج و لمأظت نللم حاك دلاء و سطا ق رض الابه الله لأمي» [2] (metinlerin büyük bir bölümünde "Moliet" olarak

geçiyor ve bazı metinlerde ise "Baad Ma Moliet" ifadesi kullanılıyor) İşte bu tüm ilahi dinlerin cevabıdır. Daha doğrusu beşer fertlerinin her biri beşeri genel istikametini nereye olduğunu çok iyi biliyorlar. Şunu şöyle örneklendirebiliriz ki bir yolcu veya bir kervanın çetin dönemeçli yollardan, geçilmesi zor güzergâhlardan, dağlardan, vadilerden, derelerden, bataklıklardan, dikenli yollardan geçmektedir, kendini belli bir hedefe ulaştırmaya çalışıyor. Peki, bu hedef neresidir? Bu hedef bir otobandan, önemli bir caddeden, açık bir caddeden, düz bir güzergâhtan ibarettir. Beşeri tarih boyunca müşahede ettiğimiz şey işte bu inişli çıkışlı, dikenli, bataklık ve benzeri yollardan ibarettir, beşeriyet, otoyola, düz yola çıkmak için aralıksız bu yolu kat etmektedir. İşte bu otoyol, bu düz yol Mehdeviyet'tir, Hz. Mehdi (ac) zuhur dönemidir.

Oraya ulaştığımızda ise bir defetme hareketinin oluşması ve ardından her şeyin son bulacağı anlamında da olmamalıdır. Daha doğrusu matlup beşeri yol ve hayat asıl o noktadan itibaren başlamış olacak ve beşeriyet daha yeni kendisini yaratılışın asıl amacına ulaştıracak olan müstakim bu istikamette yer almış olacak, sadece fertleri değil de tüm beşeriyeti o hedefe ulaştıracak. Elbette bunun anlamı o dönemde insan doğasının değişeceği değildir. Hayır! Beşeri fıtrat, içte iyi ile kötü, hayır ile şerrin çatışma halinde olduğu fıtrattır. İnsan'ın akılı var, insanın doğası da var, insan içgüdülerinin hükümleri, çekim ve cazibeleri var ve insan doğasının eğilimleri kendi işini görüyor, akıl da kendi işini. Bu kavga o zamanda olacak. O dönemde insanlığın bir anda meleğe dönüşeceği diye bir şey olmayacak; hayır orada da dolayısıyla bu çatışmalar mevcut olacak, dolayısıyla iyi ve kötü de olacak, ama yol, istikamet insanların iyileşmesine, iyi hareket etmesine, yolu sağlıklı kat etmesine, gerçek maksuda doğru ilerlemesine uygun bir yoldur. İşte bu özellikler, "Adalet" kavramının gerçek mana ve mefhumunu ortaya koyuyor ve bu kesindir. Yol esnasında insanın kazanımları, kuşkulu insanların zihne için bu anlama doğrulamakta ve vermiş olduğu vaat elbette tahakkuk bulacaktır. Burada okudukları bu ayetler gerçekten çok ilginç ve önemli ayetlerdir. Bu ayetle ilgili bir husus (Hz. Musa'yı doğuşunun hemen ardından suya bırakıverdiklerinde) şudur ki:

وَ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَاِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ ... إِنَّا رَأَوْهُ إِيَّاكَ وَ جَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ [3]

Burada iki vaat veriliyor. Birinci vaat, Musa'nın tekrar annesine iadesi, vaatlerden bir diğeri de «لَيْنَ رَسُولِنَا مُلُوهِ جَاءَ» yani Beni İsrail'e verilmiş olan o genel vaat ve Beni İsrail kurtarıcının gelmesini bekliyordu; bu kurtarıcı Allah tarafından ve kesin olarak gelecek ve İsrail oğullarını Firavun'un elinden kurtaracaktır. Nitekim Allah Taala Musa'nın annesine olan vahyinde bu ikinci vati da vermiş oldu, (لَيْنَ رَسُولِنَا مُلُوهِ جَاءَ) yani "onu biz kendi tarafımızdan göndereceğiz" ve onu o büyük vaadi, büyük arzuyu tahakkuk ettirecek mürsel karar kılacağız. İşte bu iki vaadi Allah Taala (c.c) verdi. Vaatlerden biri nakit ve yakındı ve o "يَكْفُلُا وَرَادَ أَنَا" ve biz onu sana iade edeceğiz. Daha sonraki ayetlerde ise şöyle buyruluyor:

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَىٰ تَقْرَأَ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَ لَتَعْلَمَنَّ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ [4]

Çocuğu biz annesine iade edeceğiz iyi de burada "هَأْيَدُ رَقَّةً" ifadesi kullanılıyor "نَحْرَلَاتُو" ifadesi kullanılıyor. Gözü aydın oldu, yüreği huzura kavuştu, müsterih oldu. Fakat bu iade etmenin bir diğer etkisi ise "قَالَ اللَّهُ عَدُوٌّ نَأْمَعْلِدُو" şunu bilmeli ki Allah'ın vaadi haklıdır, eğer kurtarıcı göndereceğiz dediysek, İsrail oğullarını içinde buldukları zayıflıktan, mustaz'af olmaktan kurtaracak birini elbette göndeririz, bu konuda müsterih olmalıdır. Yani Allah c.c tarafından küçük bir vaat yerine getiriliyor. Tedbir ehli her insan bu vadin gerçekleştiğine dair emin olabilmesi için de o büyük vaat tahakkuk bulacaktır. Tarih boyunca din aracılığı ile insanoğlunun elde ettiği başarılar işte o küçük vaatlerdir. Bu cümleden İslam cumhuriyeti. İslam cumhuriyeti de bu küçük ilahi vadin birisidir. Allah Taala vaat vermişti ki eğer mücadele ederseniz, eğer sabrederseniz, eğer Allah Taala'ya tevekkül ederseniz hiç ummadığımız bir anda ve yerde size güç vereceğim. Ve bu olay tahakkuk buldu. İran halkı mücadele etti, sabretti, direndi ve fedakârlıkta bulundu, kendi canını feda etmekten kaçınmadı ve niyahet öyle bir olay vuku buldu ki hiç kimse onu tasavvur dahi edemiyordu! Kim böylesine oldukça kritik, hassas bir bölgede, böylesine çok önemli bir ülkede, uluslar arası güçlerce fazlasıyla desteklenen o yönetim karşısında yeni bir hükümet doğsun ve inkılâp gerçekleşsin hem de din adına, fıkıh adına, şeriat adına? Kim böyle bir şeyi düşünebiliyordu? Elbette ki hiç kimse! Eğer biri kalkıp da ben bunun böyle olacağını biliyordum derse o zaman kesin gaybdan haberdar olmak suretiyle bunu bilmiş olurdu. Hesaplar kesinlikle bunu göstermiyordu. Ama bu vuku buldu. Bilmeliyiz ki o asıl vaat ve o büyük işte

tahakkuk bulacak. Bu o büyük vaatten sadece küçük bir örnekti.

Beklemek, intizarda olmak gerek. İlahi dinlerin beşeri kervanın son durağına olan bu bakışı oldukça umut verici bir bakıştır. Gerçekten de İntizar ruhu, İmam Zaman (ac)in zuhurunu bekleme ve onunla irtibat halinde olma ruhu İslam toplumu için kurtuluşun en önemli kapılarından biridir. Kurtuluşu bekliyoruz oysa bu bekleyişin kendisi bir kurtuluştur, bu intizar kurtuluş kapısıdır, umut verici, güç verici, ferahlatıcı, hedefsizlik, boşluk duygusundan, yok olma duygusundan, umutsuzluktan, geleceğe karşı sersemlik ve kayboluştan kurtarıyor, umut veriyor, hat veriyor. İmam Zaman (ac) gerçeği ve temennimiz odur ki işte budur inşallah Allah Taala (cc) bizleri kelimenin tam anlamıyla intizar çekenlerden, bekleyenlerde eder ve gözlerimizi, bu ilahi vadin tahakkuku ile aydınlatır.

Bu son yıllarda sizler Sayın Reyşehri'nin yönetimi altında yaptığımız bu çalışmalarla ilgili olarak ben gerçekten sizlere teşekkür ederim. Çok iyi çalışmalar gerçekleştirdiniz, çalışmalarınız hep yeni olmuştur. Önemli olan boşlukları, zayıf noktaları tanımak için zihinlerin aktif hale gelmesidir ve bunun kendisi büyük bin hünerdir, sanattır. Mevzu bulma önemli sanattır, insan bakmalı, boş hususları ele getirmelidir. Bu mecmua iyi bir sınav vermiştir bu hususta. Boşlukları bulmuş ve bu boşlukları doldurma yönünde irade ortaya koymuştur.

Kur'anı ve Hadis meselesi çok önemlidir. Bu mehdeviyet meselesi ve İmam Zaman (a.c)le ilgili hususlarda (intizar meselesi, İmam zaman'ın ömrünün uzun olması, hükümet dönemi, muntazırların üzerine düşen sorumluluk meselesi ve diğer birçok hususlar) en iyi kaynak hadis ve İmamlar (as)dan nakledilenlerdir. Benim şahsen kanaatim bu yöndedir ki akli ve itibari kanıtlar, deliller bu konunun teyid edicisi olarak kullanılabilir. Ancak burada belirleyici ve kesin olan husus rivayet ve hadis ve Kur'ani kaynaklardır ve bunları esas almak gerekir, onlardan yararlanmak gerekir. Elbette tashih edilmeli, zayıf sözlere güvenilmemeli. Güçlü sözümüz az değil. Bu hususta Allah'a çok şükürler güçlü, muhkem sözlerimiz çok fazladır ve umulur ki inşallah ülkenin düşünce ve marifet topluluğu sizin vermiş olduğunuz bu bayramlıktan tam istifade etmiş olur.

Vesselamu Aleyküm ve Rahmetullah ve Berekatühü

[1] - İslam İnkılâbı Rehberinin Dar'ul Hadis Enstitüsü tarafından düzenlenen sergiyi ziyareti sırasında "İmam Mehdi (a.c) Ansiklopedisi" görücüye çıkarıldı.

[2] - Saliym bin Kays eseri c. 2 s. 567

[3]- Kasas suresi 7. Ayetin bir bölümü

[4]- Kasas suresi 13. ayetin bir bölümü